

[Opinie](#)
[Algemeen](#)
[Winst](#)
[Arbeid, loon en resultaat](#)
[Inkomensvoorzieningen en pensioenen](#)
[Sociale Zekerheid](#)
[Eigenwoningregeling](#)
[Privégebruik auto](#)
[Aanmerkelijk belang/Directeur-groootaandeelhouder](#)
[Inkomsten uit vermogen/Inkomen uit sparen en beleggen](#)
[Inkomstenbelasting diversen](#)
[Vennootschapsbelasting/Dividendbelasting](#)
[Successiewet](#)
[Belastingen van rechtsverkeer](#)
[Omzetbelasting](#)
[Douane](#)
[Accijnzen](#)
[Motorrijtuigen en belastingen](#)
[Milieuheffingen](#)
[Overige heffingen](#)
[Heffing lokale overheden](#)
[WOZ](#)
[Formeel belastingrecht](#)
[Invordering](#)
[Internationaal en Europees](#)
[Diversen](#)

[NTFR Beschouwingen](#)
[NTFR Artikelen](#)

Archief NTFR

- Selecteer jaar - ▾

Nederlands Tijdschrift voor Fiscaal Recht 2018/1233

Ondanks niet vooraf horen is het verdedigingsbeginsel niet geschonden; Gerechtshof Amsterdam, nrs. 16/00162, 16/00163, 16/00164, 16/00165

Belastingjaar/tijdvak	2006
Brondocumenten	Gerechtshof Amsterdam 8 maart 2018, nrs. 16/00162 t/m 16/00165
Trefwoorden	algemeen belang, uitstel van betaling, GN-indeling, oorsprong, EUR-1-certificaten
Wetsartikelen	CDW
Auteur	Mr. V.S. Huygen van Dyck-Jagersma
Publicatiedatum NTFR	31-5-2018
Afleveringsnummer	22
Rubriek	Formeel belastingrecht
ECLI	ECLI:NL:GHAMS:2018:856

[vorig](#) [volgend](#)

Samenvatting

Aan belanghebbende zijn diverse utb's douanerechten uitgereikt. Belanghebbende klaagt over schending van het verdedigingsbeginsel. Het hof oordeelt dat van een schending geen sprake is als een bezwarend besluit zonder vooraf horen is vastgesteld, wanneer de belanghebbende de mogelijkheid heeft gehad om alsnog te worden gehoord (bijvoorbeeld in bezwaar en/of beroep) en daarnaast aan twee voorwaarden is voldaan. De eerste voorwaarde is dat de beperking van het recht om vooraf te worden gehoord moet beantwoorden aan de doeleinden van algemeen belang die met de betrokken maatregel worden nagestreefd. Volgens het HvJ wordt aan deze voorwaarde voor beschikkingen van de douaneautoriteiten altijd voldaan. De tweede voorwaarde is dat geen sprake mag zijn van een onevenredige en onduidelbare ingreep waardoor gewaarborgde rechten in hun kern worden aangetast. Daaraan is voldaan als een belanghebbende uitstel van betaling kan krijgen in de gevallen genoemd in art. 244, lid 2, CDW en in de nationale administratieve procedure die voorwaarden van dat artikel niet eng worden toegepast. Het hof oordeelt dat in dit geval aan beide voorwaarden is voldaan en dat het niet vooraf horen van belanghebbende niet in strijd is met de rechten van de verdediging. (Hooger beroep ongegrond.)

Commentaar

Dit commentaar zal ik beperken tot de vraag: waar staan we nu met betrekking tot schending van het verdedigingsbeginsel? Het vervolg: de sanctie in geval van schending en in dat kader het 'andere afloop-criterium' laat ik hier buiten beschouwing.

Het hof wijkt in deze uitspraak af van de eind vorig jaar door de Hoge Raad ingezette lijn. Het springende punt is: levert de mogelijkheid om uitstel van betaling te krijgen altijd voldoende rechtvaardiging op (hof), of moeten – in het individuele geval – andere omstandigheden worden aangevoerd die het niet vooraf horen rechtvaardigen? In zijn arrest van 24 november 2017, nr. 15/05787, [NTFR 2017/2938](#) oordeelde de Hoge Raad in laatstgenoemde zin, maar het hof volgt de Hoge Raad daarin niet.

Het hof vermeldt niet letterlijk dat de Hoge Raad het fout ziet, maar verwijst naar het nieuwere arrest HvJ 20 december 2017, zaak C-276/16, Prequ' Italia Srl, [ECLI:EU:C:2017:1010](#). Daaruit volgt dat het verdedigingsbeginsel niet is geschonden als achteraf, in bezwaar, belanghebbende alsnog kan worden gehoord en aan twee voorwaarden is voldaan: (i) de beperking (het niet vooraf horen) moet 'beantwoorden aan de doeleinden van algemeen belang die met de betrokken maatregel worden nagestreefd'. Die rechtvaardiging geldt sowieso bij beschikkingen van de douaneautoriteiten (Prequ', punt 52). De andere voorwaarde (ii) is dat door de beperking niet de 'gewaarborgde rechten in hun kern worden aangetast'. Volgens het HvJ in Prequ' (punten 53 t/m 59) wordt aan die laatste voorwaarde voldaan als belanghebbende uitstel van betaling kan krijgen (a) in de gevallen waarin twijfel bestaat of de beschikking strijdt met douanewetgeving of (b) als onherstelbare schade dreigt. Bovendien mag de administratieve procedure op grond van de nationale regelgeving over (afwijzing van) uitstel van betaling niet te eng worden toegepast.

Op grond van deze criteria oordeelt het hof dat in de voorliggende zaak geen sprake is van schending van het verdedigingsbeginsel. De destijds geldende Leidraad invordering regelt immers in art. 25 dat om uitstel van betaling kan worden verzocht en een bezwaarschrift automatisch als een zodanig verzoek wordt aangemerkt. Maar of dat voldoende is, lijkt mij nog maar de vraag. Het zegt immers niets over de vraag hoe eng dergelijke verzoeken worden beoordeeld. Bovendien kwalificeert de Leidraad als beleid, niet als een 'administratieve procedure op grond van de nationale regelgeving'. Het is te hopen dat cassatie is ingesteld om hierover duidelijkheid te krijgen.

